

gel, hvorved Ansvarret efter D. L. 3-19-2 helt udelukkes, naar Skaden skyldes Fuldmægtigens simple Uagtsomhed. Skønt der efter Udvalgets Opfattelse er en hel Del, der taler for en saadan Regel, er man dog klar over, at Opstillingen af en saadan Regel i en Forsikringslov vil støde paa visse praktiske Vanskeligheder, og at Spørgsmaalet bedst lader sig løse i Forbindelse med en almindelig Reform af Reglerne om Erstatningsansvarret for Trediemands skadegørende Handlinger (jfr. herved ogsaa Kommissionsbetænkningen Side 60—62); men man vil benytte Lejligheden til at fremhæve, at der efter Udvalgets Mening hyppigt vil være Grund til at bringe Regelen om Nedsættelsen eller Bortfaldet af Erstatningspligten til Anvendelse.

Til § 37.

Af *Udvalget* med Undtagelse af Schovelin, tiltraadt af *Justitsministeren*:

8) Efter 1ste Stykke indsættes som nyt Stykke:

„Ved Indbogenstande, personlige Brugs- genstande o. lign. sker der dog kun Fradrag for Værdiforringelse ved Alder og Brug, for saa vidt Genstandenes Nyttевærdi for den sikrede derved er væsentlig nedsat.“

I 2det Stykke ændres Ordet „dog“ til: „derhos“.

Til § 54.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

9) I 2det Stykke, 2den Linie, indføjes efter Ordene „14 Dage“: „— i Kreaturforsikring 3 Dage —“.

I samme Stykke, sidste Linie, udgaar „eller for Kreaturforsikring“.

Da Genstande af de i Ændringsforslaget nævnte Art selv efter nogen Tids Benyttelse hyppigt vil have væsentligt samme Brugsværdi for den sikrede som nye, har Udvalget ment, at det udtrykkeligt bør fremgaa af Loven, at der i saadanne Tilfælde ikke skal ske Fradrag i Erstatningen, fordi Genstandens Omsætningsværdi paa Grund af Brugen er forringet.

Mindretallet vil motivere sin Stilling i Salen til § 37 m. m.

Skønt Udvalget ikke underkender Vægten af de Betragtninger, der har medført, at man har undtaget Kreaturforsikring fra den almindelige Regel i Paragrafens 2det Stykke, har man dog ment, at der burde gives en ny Ejer af en Besætning, for hvilken han ikke i Forvejen har tegnet Forsikring, Dækning gennem den forrige Ejers Forsikring i de Par Dage, der i alt Fald nødvendigvis maa medgaa, forinden han kan faa ordnet en ny Forsikring. Navnlig hvor Ejerskiftet skyldes pludselig indtrædende, uforudsete Omstændigheder, f. Eks. Dødsfald, hvor man ikke kan bebrejde den nye Ejer, at han har forsømt i Tide at tegne Forsikring, synes det paakrævet at yde ham den foreslaaede, nødtørftige Beskyttelse. Dertil kommer, at det let kan tænkes, at den Sygdom, der har fremkaldt Forsikringsbegivenheden, er opstaaet i den tidligere Ejers Tid, skønt dette ikke kan bevises.